31989L0117

L 44/40 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1989 2 16

TARYBOS DIREKTYVA
1989 m. vasario 13 d.
dėl valstybėje narėje įsteigtų kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje, filialų prievolių, susijusių su metinės finansinės atskaitomybės dokumentų skelbimu

(89/117/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 54 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu [2],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi Europos vidaus rinkos sukūrimas sudaro prielaidą, kad kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, filialams turėtų būti sudaromos tokios pat sąlygos, kaip kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra toje pačioje valstybėje narėje, filialams; kadangi, tai reiškia, kad tokių įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, filialams pakanka skelbti visos įstaigos metinės atskaitomybės dokumentus;

kadangi, be kitų priemonių, skirtų filialams keliamiems informacijos atskleidimo reikalavimams derinti, numatoma, kad tam tikrų rūšių bendrovės, įskaitant bankus ir kitas finansų įstaigas, kurių veiklą reglamentuoja kitos valstybės narės teisės aktai, turi skelbti tam tikrus dokumentus ir išsamesnius duomenis apie valstybėse narėse įsteigtus filialus; kadangi atskaitomybės dokumentų atskleidimas siejamas su konkrečiomis nuostatomis, kurios turi būti nustatytos bankams ir kitoms finansų įstaigoms;

kadangi, priėmus 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvą 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės [4], kai kurių valstybių narių dar keliami reikalavimai, kad kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, filialai skelbtų metinę finansinę atskaitomybę apie savo veiklą, nebėra pagrįsti; kadangi skelbiant filialų metinę finansinę atskaitomybę, visuomenė, ypač kreditoriai, negali susidaryti tikro vaizdo apie įmonės finansinę padėtį, nes dalies negalima išskirti iš visumos;

kadangi, kita vertus, atsižvelgiant į dabartinį integracijos lygį, negalima nepaisyti tam tikros informacijos apie kredito ar finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje, įsteigtų filialų veiklą poreikio; kadangi vis dėlto tokios informacijos mastas turėtų būti ribojamas, kad būtų užkirstas kelias konkurencijos iškraipymui;

kadangi vis dėlto ši direktyva turi įtakos tik tiems informacijos atskleidimo reikalavimams, kurie susiję su metine finansine atskaitomybe, bet visiškai neturi įtakos kredito ir finansų įstaigų filialų prievolėms teikti informaciją pagal kitus reikalavimus,

---

(1) OL C 230, 1986 9 11, p. 4.
(2) OL C 319, 1987 11 30, p. 64. ir OL C 290, 1988 11 14, p. 66.
(3) OL C 345, 1987 12 21, p. 73.
(4) OL L 372, 1986 12 31, p. 1.

nustatytus, pavyzdžiui, socialiniuose teisės aktuose dėl darbuotojų teisių į informaciją, priimančiųjų šalių teisės vykdyti kredito ar finansų įstaigų priežiūrą ar mokesčių teisės aktuose, taip pat statistikos tikslais;

kadangi kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijai nepriklausančiose šalyse, filialų atžvilgiu vienodos konkurencijos sąlygos reiškia, kad, viena vertus, šie filialai, skelbdami metinės finansinės atskaitomybės dokumentus, privalo laikytis standarto, kuris būtų visiškai toks kaip Bendrijos arba jam lygiavertis, tačiau, kita vertus, tokie filialai neturėtų skelbti metinės finansinės atskaitomybės, susijusios su jų veikla, jeigu jie atitinka pirmiau minėtas sąlygas;

kadangi kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijai nepriklausančiose šalyse, metinės atskaitomybės dokumentų lygiavertiškumas, kurio reikalauja ši direktyva, gali sukelti vertinimo problemų; kadangi dėl to šią bei kitas problemas, kylančias toje srityje, kuriai taikoma ši direktyva, ypač problemas, kylančias ją įgyvendinant, būtina spręsti bendromis valstybių narių ir Komisijos atstovų jėgomis Ryšių komitete; kadangi, siekiant nedidinti tokių komitetų skaičiaus, minėtas bendradarbiavimas turėtų vykti komitete, įsteigtame pagal 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų rūšių bendrovių metinės finansinės atskaitomybės [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 84/569/EEB [2], 52 straipsnį; kadangi, jeigu vis dėlto reikia spręsti su kredito įstaigomis susijusias problemas, komitetas turėtų būti tinkamai sudarytas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje numatytos derinimo priemonės taikomos filialams, kuriuos valstybėje narėje įsteigė kredito ar finansų įstaigos, kaip jos apibrėžtos Direktyvos 86/635/EEB 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje. Jeigu kredito ar finansų įstaigos pagrindinė buveinė yra Bendrijai nepriklausančioje šalyje, ši direktyva taikoma tik toms kredito ar finansų įstaigoms, kurių juridinė forma yra lygiavertė pirmiau minėto 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytai formai.

2. Kredito ir finansų įstaigų filialams, kuriems taikoma ši direktyva, Direktyvos 77/780/EEB [3] 1 straipsnio trečioji įtrauka taikoma *mutatis mutandis*.

[1] OL L 222, 1978 8 14, p. 11.
[2] OL L 314, 1984 12 4, p. 28.
[3] OL L 322, 1977 12 17, p. 30.

2 straipsnis

Nuostatos dėl kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, filialų

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito ir finansų įstaigos, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, filialai pagal Direktyvos 86/635/EEB 44 straipsnį skelbtų kredito ar finansų įstaigos dokumentus, nurodytus minėtame straipsnyje (metinę finansinę atskaitomybę, konsoliduotą finansinę atskaitomybę, metinę ataskaitą, konsoliduotą metinę ataskaitą, už metinės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės auditą atsakingo asmens ataskaitą).

2. Šie dokumentai turi būti rengiami ir jų auditas atliekamas pagal tos valstybės narės, kurioje yra atitinkamos kredito ar finansų įstaigos pagrindinė buveinė, teisę, kaip nustatyta Direktyvoje 86/635/EEB.

3. Negalima reikalauti, kad filialai atskirai skelbtų metinę finansinę atskaitomybę apie savo veiklą.

4. Kol bus atliktas tolesnis derinimas, valstybės narės gali reikalauti, kad filialai skelbtų tokią papildomą informaciją:

— filialo pajamas ir sąnaudas, susidarančias pagal Direktyvos 86/635/EEB 27 straipsnio 1, 3, 4, 6, 7, 8 ir 15 punktus arba 28 straipsnio A.4, A.9, B.1–B.4 ir B.7 punktus,

— vidutinį filialo darbuotojų skaičių,

— visas filialui priskiriamas pretenzijas ir įsipareigojimus, suskirstytus atskirai kredito įstaigoms ir klientams, kartu su bendra visų pretenzijų ir įsipareigojimų suma, išreikšta tos valstybės narės, kurioje filialas įsteigtas, valiuta,

— visą turtą ir sumas, atitinkančias turto 2, 3, 4, 5 ir 6 punktus, įsipareigojimų 1, 2 ir 3 punktus ir nebalansinius 1 ir 2 punktus, apibrėžtus Direktyvos 86/635/EEB 4 straipsnyje ir jam analogiškuose straipsniuose, o turto 2, 5 ir 6 punktų atveju – vertybinius popierius išskirstant juos pagal tai, ar jie laikomi ilgalaikiu finansiniu turtu pagal Direktyvos 86/635/EEB 35 straipsnį.

Jeigu reikalaujama minėtos informacijos, jos tikslumą ir atitikimą metinei finansinei atskaitomybei privalo patikrinti vienas ar daugiau asmenų, įgaliotų atlikti finansinės atskaitomybės auditą pagal valstybės narės, kurioje filialas įsteigtas, teisę.

3 straipsnis

Nuostatos dėl kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijai nepriklausančiose šalyse, filialų

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijai nepriklausančiose šalyse, filialai skelbtų 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus, kurie rengiami ir kurių auditas atliekamas pagal tos valstybės, kurioje yra pagrindinė buveinė, teisę.

2. Jeigu minėti dokumentai atitinka pagal Direktyvą 86/635/EEB parengtus dokumentus arba yra jiems lygiaverčiai, o abipusiškumo principo Bendrijos kredito ir finansų įstaigų atžvilgiu toje Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kurioje įsikūrusi pagrindinė buveinė, yra laikomasi, taikoma 2 straipsnio 3 dalis.

3. Išskyrus 2 dalyje nurodytus atvejus, valstybės narės gali reikalauti, kad filialai skelbtų atskirą metinę finansinę atskaitomybę apie savo veiklą.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais valstybės narės gali reikalauti, kad filialai skelbtų 2 straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją ir negrąžintinai perduoto kapitalo sumą.

5. Direktyvos 77/780/EEB 9 straipsnio 1 ir 3 dalys analogiškai taikomos kredito ir finansų įstaigų filialams, kuriems taikoma ši direktyva.

4 straipsnis

Dokumentų skelbimo kalba

Valstybės narės gali reikalauti, kad šioje direktyvoje numatyti dokumentai būtų skelbiami jų valstybine kalba ar kalbomis, o tų dokumentų vertimai būtų tvirtinami.

5 straipsnis

Ryšių komiteto darbas

Ryšių komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 78/660/EEB 52 straipsnį, būdamas tinkamai sudarytas, taip pat:

a) nepažeisdamas Sutarties 169 ir 170 straipsnių, padeda darniai taikyti šią direktyvą rengdamas reguliarius susirinkimus, kuriuose pirmiausia būtų sprendžiamos praktinės taikymo problemos, įskaitant dokumentų lygiavertiškumo įvertinimą, taip pat padeda priimti sprendimus dėl 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų juridinių formų palyginamumo ir lygiavertiškumo;

b) prireikus pataria Komisijai dėl šios direktyvos papildymų ar pakeitimų.

Baigiamosios nuostatos

6 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1991 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybė narė gali numatyti, kad 1 dalyje minimos nuostatos pirmą kartą būtų taikomos finansinių metų, prasidedančių 1993 m. sausio 1 d., arba kalendorinių 1993 metų metinei finansinei atskaitomybei.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

7 straipsnis

Praėjus penkeriems metams nuo 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, išnagrinėja ir, remdamasi Komisijos pasiūlymu bei bendradarbiaudama su Europos Parlamentu, prireikus patikslina 2 straipsnio 4 dalį atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant šią direktyvą ir siekdama atsisakyti 2 straipsnio 4 dalyje nurodytos papildomos informacijos, taip pat atsižvelgdama į pažangą, pasiektą derinant bankų ir kitų finansų įstaigų finansinę atskaitomybę.

8 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1989 m. vasario 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. SOLCHAGA CATALAN